

de øvrige 14 de 8 — altsaa Flertallet — netop det Mindretal, som jeg har talt om. Jeg tvivler ikke om, at Flertallet i det nuværende Lagthing veed bedst, hvad den ene Femtedel af Færøernes Valgere helst ønsker, men jeg skal ikke negte overfor den ærede Minister, at jeg tror, at jeg veed bedre, hvad de andre fire Femtedele ønske; jeg tror, at de fire Femtedele ønske at faae Valgret sammen med den ene Femtedel. Jeg nærer aldeles ingen Tvivl om, at det er saa, og det kunde være, at kom det til at gaa op for dem, hvad det egentlig er, vi forhandle, kunde vi ogsaa her faae Røster at høre fra Færøerne, der talte i lignende Retning som jeg. Det kan jeg slutte; man behøver ikke at have personlig stædigt Kjendskab til Tilstanden deroppe for at være overbevist om, at de fire Femtedele af Statterdere paa Færøerne ønske at have Valgret, ligesaa vel til Lagthinget som til Forstanderskaberne i Bæstegjældene, hvilket de have faaet ifjor. Den ærede Minister mente, at man skulde gaa ud fra den nu bestaaende Valgret her i Kongeriget; man skulde ikke bryde sig om, at den ikke tiltalte mig. Nei, ganske rigtig: Den ærede Minister skal ikke bryde sig om, hvad der ikke tiltaler mig, men der er flere, det ikke tiltaler. Folkethinget har i tre Samlinger vedtaget Love, altsaa taget Beslutninger, hvorved det har vist, at den nuværende Valgret her i Kongeriget ikke tiltaler det, og da den ærede Minister holder saa stærkt paa Flertalsbeslutninger og siger, at man bestemt skal holde paa, hvad Flertallet i et Thing vedtager, forekommer det mig, at den ærede Minister skulde have taget Værdom deraf, at Flertallets Beslutninger her i Folkethinget ere gaaede i den Retning, at man ønsker Valgretten udvidet, og deraf sluttet, at man ikke med det Samme kan ønske at indskrænke Valgretten for en anden Del af Kongeriget. Men den ærede Minister er, naar der ved visse kunstig sammensatte Valgretsbestemmelser er lavet et meget kunstigt Thing, og han saa har Flertal der, meget flertalsfindet og kan prægtig forstaa, at Flertallet har Ret, men Flertallet i en ellers lovlig valgt Forsamling — her f. Ex. — have vi Ret nogensinde? Hvor vidt komme vi med vore Beslutninger? Høre vi ikke bestandig, naar vi have besluttet Noget, fra Ministerbordet, at det kan man ikke bruge, som vi have vedtaget. I den Henseende skal jeg ikke negte, at det ærede Medlem fra Færøerne (Bærensen) har Ret; Regjeringen er klar paa sit Standpunkt. Det er kun ønskeligt, at vi ogsaa ere det. Den ærede Minister tager feil, naar han siger, at han ved Lovforslaget vil fastholde det Bestaaende. Nei, det er netop det, den ærede Minister ikke vil, thi saa var Lovforslaget aldeles uforødent. Der bestaar Regler for Valgret og Valgbarhed til Lagthinget paa Færøerne, som gaa meget videre end, hvad her er foreslaaet, og der er ikke den fjerneste Anledning til at søge dem forandrede fra Ministerens

Standpunkt, undtagen forsaavidt han vil gaa videre i tilbageffridende Retning. Nu siger den ærede Minister, at han ikke gaar videre, og at vi tage feil, naar vi mene, at det, her foreslaas, er noget værre end det, der bestaar; men jeg skal dog oplyse den ærede Minister om, at Amtmanden siger udtrykkelig, at det Bestaaende ikke vil betrygge. Han siger: „Den i Lagtingslovens § 3 fastsatte Valgbarhedsænsus af 2 Rd. i direkte Skat til Staten eller Kommunen vil i hvert Fald, naar den kommunale Ordning i Landkommunerne er traadt i Virksomhed, blive uforholdsmæssig lav“, og at det vil være mere betryggende for den Pensigt, han og Ministeren har, hvis man kunde faae dette Lovforslag gennemført. Det viser dog saa klart som muligt, at man vil gaa tilbage ved Lovforslaget, vil gaa bort fra den givne Frihed, saa i den Henseende har jeg udtrykt mig med fornøden Varsomhed — skal jeg gjøre den ærede Minister opmærksom paa — og jeg behøver altsaa ikke der hans Formaning. Den ærede Minister omtalte derhos Lagthingets politiske Karakter. Det forekommer mig, at der i den Henseende var en Del Uklarhed til Stede; det forekommer mig, at den ærede Minister glente, at Færøerne ere en Del af Rigsdagens Omraade. Færøerne sende en Landstingsmand og en Folketingsmand til Rigsdagen; det er to Medlemmer for 10,000 Indvaanere, og Færøerne ere altsaa overordentlig rigt repræsenterede her. Og jeg tror ikke, at den ærede Minister skal være meget bange; Landstinget haaber jeg nok skal holde paa hans Anskuelse, selv om der kom lidt andre, lidt frindede Røster fra Lagthinget om Indførelsen af Love eller Betænkninger over Love der. Det forekommer mig derfor ganske besynderligt, at den ærede Minister i den politiske Betydning af Lagthinget vilde søge en Nødvendighed for, at den ene Femtedel plus to fødte Medlemmer til Censmagten derovre i Stedet for, at saa godt som Alle kom med; thi det er en Misforstaaelse, naar den ærede Minister siger, at nu faae Alle Valgret efter hans Forslag. Ja, de faae Skyggen af Kjød, men Kjød, selv tage Andre. Det er ganske det Samme som her: man giver de fire Femtedele en lille Valgret, som efter den kunstige Valgmaade ikke kan faae nogen Betydning; denne Naade tror jeg, at de fire Femtedele ligesaa godt burde være forstaaede for. Den ærede Minister brugte gjentagne Gange Ordene: mine Bæer. Jeg veed ikke, hvad den ærede Minister mente dermed, thi jeg forsvare jo her kun de samne Grundsaetninger, som hans Kollega forsvarede, da Loven om Valgforstanderskaber laa for ifjor. Er det „mine Bæer“ Bæerne om den almindelige Valgret? Nei, den Tre tilkommer mig ikke i fjerneste Maade. Jeg antager, at den ærede Minister en Gang i tidligere Dage har været paa den Bæi ogsaa at hylde disse Bæer. Den Tid er forbi, den spandt som saa meget Andet; men jeg tror, at disse